

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Danmarks Naturfredningsforening, finder jeg det rigtig, at ministeriet for offentlige arbejder optager forhandling med landbrugsministeriet om en hel eller delvis ophævelse af cirkulæret.

Jeg kan dog oplyse, at forslag fra jagtorganisationernes fællesudvalg i 1957 om en begrænset ophævelse af cirkulæret gik ud på, at den første, tidlige slåning mellem 20. maj og 10. juni skulle bortfalde, efter langvarige forhandlinger med statsministeriet som fredningsministerium og landbrugsministeriet måtte opgives, idet den foreslåede ordning ville påføre landbruget betydelige omkostninger til ukrudtsbekæmpelse; dette skøn var baseret bl. a. på udtalelser fra statens ukrudtsforsøg.

Jeg er helt enig i, at spørgsmålet om ophævelse af cirkulæret tages op til overvejelse, men på indeværende tidspunkt kan jeg ikke udtale mig om, hvorvidt der nu er grundlag for en ændring af bestemmelserne.

Morten Lange: Ja, stor mere imødekommenhed kan man jo ikke forvente. Et så gammelt cirkulære kan man ikke forvente ophævet på én dag, selv om det måske ville være udmærket.

Jeg konstaterer, at ministeren i hovedsagen koncentrerede sit svar om, at det var muligt, der var vejtekniske årsager til at opretholde cirkulæret delvis. Jeg gør blot yderligere opmærksom på, at i så fald skal det i hvert fald være et andet cirkulære, for cirkulærets motiver går ud på udryddelse af ukrudt og ikke på, at vejstenene og skiltene skal være synlige.

Jeg håber, at de videre forhandlinger i ministeriet må få et smukt og hurtigt forløb; det ville være dejligt, hvis de kunne være afsluttet, sådan at i hvert fald efterårssløtten blev undgået i år.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Ja, det kan jo i og for sig synes mærkeligt, at dette spørgsmål sorterer under ministeriet for offentlige arbejder; hvis det udelukkende var et spørgsmål om landbruget, var det jo mere naturligt, at det var landbrugsministeriet, der havde udstedt et cirkulære i sin tid. Men nu er forholdet det, at de vejtekniske spørgs-

mål vel ikke var lige så aktuelle i det forrige århundrede eller i 1939, som de er i dag, og når man nu, såfremt det er muligt, vil have ophævet dette cirkulære, synes jeg det er naturligt, at vi fra ministeriet for offentlige arbejder ikke alene inddrager landbrugsministeriet i overvejelserne, men også inddrager ministeriet for offentlige arbejder, i dette tilfælde vejdirektoratet, for man skulle jo nødig komme til den opfattelse, at man godt kunne ophæve cirkulæret for landbrugets skyld, men at man skulle bibeholde det af hensyn til vejarealerne. Derfor synes jeg, det er rigtig at få undersøgt det hele på én gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Mads Eg Damgaard* til udenrigsministeren:

„Hvilke fremskridt er der nået under forhandlingerne om større lighed i den dansk-tyske grænsehandel?“

Mads Eg Damgaard: Det er jo velkendt, at der syd for grænsen til Tyskland findes den ene kiosk og købmandshandel efter den anden. Disse virksomheder omsætter ofte trods meget beskedent udseende millionbeløb. Årsagen er, at danske efter udenlandsbesøg kan medtage for 350 kr. varer til Danmark. Dette beløb ønsker jeg ikke at røre ved; jeg er ikke tilhænger af alt for mange begrænsninger, heller ikke i grænsehandel. Men man kan ikke undgå at bemærke, at der ikke er helt det samme liv over handelen nord for grænsen. Det skyldes naturligvis, at tyskerne, som vender hjem herfra, kun kan medtage for 2 DM forbrugsvarer. Det hæmmer handelen på vor side af grænsen, og den afgående formand for de sønderjyske købmandsforeninger, Poul Thomsen, kunne derfor ved den sidste købmandsforeningsgeneralforsamling for nylig sige, at hidtil har de gældende regler ved den danske-tyske grænse været i ensidig tysk favør, og at det må anses for påtrængende nødvendigt nu endelig at få fremskyndet et gunstigere resultat for os nord for grænsen.

Da folketingsmand Haunstrup Clemmensen den 15. december rejste dette problem her i det høje ting, erklærede statsministeren på udenrigsministerens vegne, at